

propriè enim dicitur res non redditia, quæ deterior redditur ff. commodati, text. est etia n in l. 1. §. res, ff. depositi, cuius sunt verba. Si res deposita deterior redit, quasi non reddatur, agi depositi potest; cù n enim deterior redditur potest dici dolo mali redditam non esse, text. in l. qui sibi 33. §. qui Sticham & §. item, qui hominem dare promisit, & vulneratum a se offert, non liberatur ff. de solut. text. in l. mulieris. 13. §. res abesse, ibi. Res abesse videtur, ut Sabinus ait, & Petius probat etiam ex quorum corpus manet, sed forma mutata est; 185 & ideo si corruptæ redditæ sint, vel transfiguratae, videri abesse, quoniam plerumque plus est in manus preio, quā in re, ff. de verbis. signific. text. in lege Labeo 14. ibi: Si vestimentum scissum redditur, vel res corrupta redditur sit, veluti scyphi collisi, aut tabula rasa picta, videri rem abesse, quoniam carum rerum precium non in substantia, sed in arte sit positum, &c. ff. codem tit. de verbis. signific. text. etiam elegans in lege 1. §. qui autem, ibi, qui autem vi dejectus est, quidam dñni senserit ob hoc, quid vi dejectus est, recuperare debet, pristina enim causa restitu ei debet, quam habiturus erat, si non fuerit vi dejectus. ff. de vi 187 arm. text. etiam in l. ff. de verbis. signific. ibi restituit non tantum qui corpus, sed etiam qui omnem rem conditionemque redditæ causa præstat, & tota restitutio juris interpretatio est. Ex quibus quidem juribus manifestè probatur; non solvere, nec rem reddere, ait restituere sententia quæ condemnatoria victum non parere, nec satisfacere, si simul dñna ejus non præsriterit, quæ dum non solvit, aliter rem tradendo a vinculo executoriali minimè liberatur.

188 Secundò probatur, quia verbum (restituere) hanc habet etiam significationem, ut emendationem, & satisfactionem dñni comprehendat, adeo ut qui non emendat vel solvit valorem, & estimationem dñni, dicatur non restituere, in eleganter docet Fed. de Senis cons. 17. in fin. sequitur Card. Tusch. præst. concl. lit. R. concil. 302. n. 2. & probat text. in d. fin. §. ff. de verbis. signific. d. 1. §. qui autem, per quam & per Lucá de Penna, idem dicit Menoch. de recip. poss. rem. 1. n. 6. quæ quidem verborum propria significatio etiam in materia quantumcumque stricta, & odiosa, omnimodo retinetur & ab ea nullo modo recediporet text. est n. l. cum l. ubi Are. ff. & testam. plures congesit Covar. l. var. cap. 5. in fin. Rot. in novissima decr. 223. n. 28. & latius nos egimus supra hoc cap. a. n. 19. & seqq circa 190 fructus in restituere, quæ etiam propria est significatio hujus verbi (redire) ut satisfactionem dñni virtualiter comprehendat, text. in d. l. 3. §. redditia, ff. commodati, ibi propriè enim dicitur res non redditia, quæ deterior redditur, &c. text. in d. l. mulieris. d. res, & seqq. juncta rubr. de verbis. & rerum signific. secundum quam omnino debent leges intelligi, imo, & verbum (redere) juris interpretatione significat etiam restitutio gl. in lege verbis reddendi, ff. de verbis. signific. Cagnol. in l. curavit num. 70. C. de action. expi. ergo executor non excedet, si hujusmodi dñni liquidationem præstare cogat condemnatum.

191 Tertiò probatur insuper, nam restitutio est redintegratio in pristinum statum, l. restituere, ff. de verbis. signific. l. quod si minor, §. restit. ff. de minorib. vidzamus, §. in Fabiana ff. de usuris, ergo nec condemnatus nec executor ad restitutioem datus satisfaciunt sententia executorialium, si illam reddant, & restituant attento præsenti statu, & non pristino, suader etiam etymologia verbi (redire gratio) sic dicit, à re, & integer, non enim creditur, aut restituit res integra, quæ deteriorata, aut corrupta restituitur, sunt jura superius citata dñnum eum dicitur omnis rei diminutio, sealatio, au. in l. 3. in final. ff. de danno infuso. Anton. Franc. in tra. ac eo, n. 2. n. 3. vol. 8. tractat. Doctorum, auditis.

Burg. de Paz. in proamio l. Tauri, n. 148. non secus ac si executor ad restituendum fundum datus, dimidium tandem tradat, aut ut solvat centum, & exequatur pro 195 octoginta dñm taxat; contra naturam, & verum, clarumque sententia sensum d. l. f. §. fi. de verbis. signific. ibi emen rem, & ibi, tota restitutio juris interpretatio est, & d. l. §. qui autem ff. de vi & vi armata, ibi, pristina enim causa restitui ei dicitur, &c.

Restitutio enim, tantum restituit, quantum id abstulerit, adversus quod restitutio conceditur, Bart. in l. fin. col. 3. C. de sent. passis, ubi per illum textum constat, quod tantum restitutio gratia attribuit, quantum condemnationis sententia admittit. Optimè Fatinac. præt. crim. tom. 1. q. 6. sub n. 32. ubi per Decium in l. condemnationis, ff. cum verbum restitutus ff. de regul. iur. dicit, quod non dicatur quis restitutus, nisi plenaria fuerit 198 consequitus restitutio; & quod restitutio facit renasci illud, quod exinde fuit penitus, per l. s. qui silius, §. sed si pater, ff. de iustice rupto. irri & Castr. in leg. Gal. 145. §. & quid si tantum, col. penit. ff. de libr. & posth.

Maxime, quia rei appellatione de tota re intelligitur, 199 Ruin. cons. 80. proclaran 4. lib. 1. ubi dicit communem. Alex. cons. 196. in prin. lib. 6. l. Tipia cum test. §. 1. d. leg. 2. quem ibi ad hoc ponderat Bal. & alii post cum l. si defensor, & qui interrogatus, ff. de interrog. act. o. & l. de pupill. §. qui nuntiatio, & ibi not. & B. & alii, ff. de novi oper. n. 1. legatis uxori, & ibi Dyn. & B. de leg. 2. hoc leg. ant. de leg. 3. not. gl. B. & alii post eum in l. si rem, in princ. de rei vind. DD. in l. Pomo. §. sed & is, ff. de procurat & in c. de libelli oblat. ergo non tota redditur, quæ deteriorata traditur, nec adimpletur mandatum: quare merito non solvere, nec reddere, solvendo rem deterioratam, dicunt jura superius allegata, cum integrum non reddant.

Quartò fulcitur, nam actor, & reus debent ad paria, 200 non autem imparia, judicari, ex jud. vulg. sed ad favorem condemnati pristinae rei status attinentur, an deteriorata res ad se pervenerit, adeo ut meliora nostra à se facta & liquidata in executione opposita in vim exceptionis modificativa à vincere rei domino, recuperet, & ad ea executor præstanda compellit absque reatu excessus, etiam si de iis in sententia solvendis nihil dicatur, ut latè nos supra in c. de excessu in exceptio c. 6. à n. 73. ergo non pariratione condemnatus reis deterioraciones præstare tenetur, si in sententia si o nissum, eodem pristino statu attento, ut probat d. 6. restitut. cum alii. Si enim estimationem ejus, quod 201 rei additur, in executione recuperat, cur similiter quod rei ipsi detrahit, solvere non tenebitur? Si quidem favorabilior est certans de dñno vitando, quā de lucro captando.

Quintò & eleganter facit, nam si fructus percepti 202 à condemnato, aut eorum estimatione (qui sunt res omnino separatae ab ipsa re principali, l. in adibus. §. ex rebus ff. de donat. Marques. de commis. 1. p. in commis. app. super diver. c. 28. n. 30. f. 3. in 2. impressione. Seac. de appell. q. lim. 6. memb. 9. sub n. 37 & n. 32. in fin. Cavarita super ritu magna Curia 359. n. 4. in fin. Cæsar Barz. dec. Bonon. 45. petita n. 1. & 2.) sed quia tantum casantur 203 ad ipsa re, restituentur cum re ipsa, ad quam dñm taxat restituendam executor datus est, ut latè probavimus hoc c. a. n. 93. cum seqq.

Ergo multò magis ratio, & consideratio dñnum, & deteriorationum habenda est, quæ ipsammet rem afficit, intus tangit, pars est ejus, & membrum ipsius corporis, & substantia illius rei nominativi expressæ in sententia, quia plus influit, & operatur causæ in seipso, quā in causato, aut multo magis, C. de sacra. sanct. Eccl. clem. 1. de reliquis & veneratio. sanct. leg. si non sunt elizi, 21. §. perveniamus ff. de auro & arg. leg. leg. temp. 9. de re jud. Caltr. cons. 129. tem. 1. Fel. in cap. auditis.

audit. num. 20. de rescript. decis. Gemens. 1. 6. n. 2. doctiss. Perez de Lata de anniversa. & Capellan. lib. 1. cap. 6. à num. 1. l. navis onusta 1. respons. ff. ad l. Rhodiam 206 de jactu. Quod quidem fundamentum fulcitur mirabilis illa doctrina, nempe quod licet emphyteuta deteriorando rem, ipsam amittat statim, procedit, quando deterioratio contingit in re ipsa, non autem in fructibus, nam dñnum in ipsa re est perpetuum, dñnum autem fructuum temporale; illud recipiens dominum, istud commoditatē uentis dumtaxat, docet Bal. in auctor. qui rem, n. 2. C. de sacros. Eccles. & ibi eum sequuntur Raphaël Fulgos. Paul. Castr. & alii. Alex. cons. 118. n. 7. l. Iff. cons. 17. n. 11. l. 1. & in l. 2. n. 98. de jure emphyt. Ripa respons. 27. n. 7. de jure emphyt. volum. 2. Berol. consil. 120. n. 30. & seqq. lib. 1. Mantic. de contractibus l. 22. tit. 29. n. 22. Roland. à Valle consil. 49. num. 20. & 21. lib. 2. Rimini. junior cons. 355. num. 2. fortis enim ratio urget, nam si spoliator condemnatus ad rei restitutionem tenetur etiam fructus præstare, tanquam dñnum, Marius Giurba decr. 39. n. 6. ergo malto magis dñnum, si quidem fortior est ratio deteriorationis in re, quā in fructibus, & quia estimatio non est quid diversum ab ipsa re, Caroc. de oblation. part. 2. q. 35. Giurba decr. 114. sub n. 10. & decis. 1. 13. n. 6. Gratian. discept. for. 243. n. 67.

208 Maximè cum deficiente tota re, ad quam tradendam, & restituendam executor datur, potest licet in ejus valore & estimatione liquidata executionem facere sine excessu reatu, l. qui restitut. ff. de rei vind. l. Julian. ff. de confess. l. si long. Cod. de execu. rei jud. l. 3. tit. 14. part. 5. leg. 42. tit. 5. part. 3. optimè l. 5. tit. 23. p. 3. ante medium, pluribus autoritatibus & doctrinis exactè hæc propositio fulcita est suprà cap. 5. à num. 33. & in specie probatur in dict. l. 3. §. redditia, ibi, nisi quod interest præstetur, &c. ff. commodati, & sic pariter, & à 209 fortiori, cum tota res redi, restitutique jubeatur per sententiam, parte ejus per deteriorationem perempta, jam non est in condemnati facultate & potestate restituere, merito ad ejus estimationem executori licet pervenire, idem namque juris est de parte quoad partem, ac de toto quoad totum: nam estimatione succedit loco rei, & rem ipsam repræsentat. Oldred. consil. 114. Caroc. ubi supra. Surd. consil. 81. n. 5. Bursa consil. 100. n. 39. Cephal. consil. 554. num. 6. Menoch. consil. 110. n. 9. Soc. consil. 82. num. 26. vol. 4. Pappon. consil. 7. n. 50. & 51. plures citat Giurba decr. 114. n. 1. qui n. 10. post pleures firmat, quod teneatur ad dñnum, ad rei estimationem obligatur.

210 Et fulcitur hæc pars ex eo, quia fidejussor obligatus pro solutione certæ pensionis domus conductæ, teneatur etiam pro deterioratione, licet fidejussor sit stricti juris, l. 2. ff. in quibus causis pignus vel hypotheca tacite contrah. l. admis. §. fidejussores, ff. de fidejussorib. quam reputavit singularem ibi Ludovic. Bolog. in 2. interpretat. facit text. in l. si ab uno ff. ut legator. nom. caveatur. Cæpol. cauel. 127. ille qui fidejussit. Roma singul. 152. quero. Hippolyt. in rub. de fidejuss. q. 8. ubi latè disputat Rebuff. in tract. de liter. obligat. art. 3. glos. 2. num. 3. 2. in commen. tom. 1.

211 Et in terminis quod condemnatus ad rem restituent, & reddendam, intelligatur etiam tacitè & virtualliter condemnatus ad dñnum illata in ipsa re, tenet Cardin. Tusch. præst. concl. lit. S. concl. 126. n. 127. & melius concl. 128. num. 11. ubi ad ejus assertiois comprehensionem allegat text. optimum in d. l. 3. §. redditia, dicens quod in tantum condemnatus intelligitur ad 212 dñnum illata, ut executor in sententia executione, facta dñnum liquidatione, & estimatione possit per viam brachii militaris, ad eam præstandam condemnatum astringere, quod etiam procedere in dñnum illato, & deterioratione post sententiam usque ad veram, & rea 213 lem rei restitutioem affirmat ipse Tusch. Conducant Salgado de protest. Reg.

etiam Federic. de Senis, Tusci. & Menoch. suprà citati in secundo fundamento, num. 187. quæ opinio satis est probabilis & vera, à qua nullatenus recedendum esse arbitratur, & loquendo in spoliante condemnato simplificiter ad rei restitutionem, ut etiam teneatur dñnum restituere, probat Giurba decr. 39. à n. 2. Put. decr. 198. l. 2. Rota div. 334. p. 2. Menoch. conf. 758. n. 17. vol. 8.

Circa quam an, & quis in re illata ad dñnum teneatur, ubi de tempore vigore executionis postmodum revocatae, de possidente pignus prætorium, de administratione rei publicæ, tutore, curatore, colono, inquilino, usufructuario, emphyteuta ac majoratus, & possessor, & qualia dicantur dñnum, & deteriorationes, & ex quibus causis deteriorationem rei continentem præsumatur accidisse culpa, negligencia, aut dolo possessoris, seu administratoris, & de pluribus aliis similibus difficultatibus consule omnino Escobar in tractatu de rat. iocinii cap. 19. per totum, ubi optimè explicat, & latè etiam per Manticam de contractibus tom. 2. l. 22. tit. 20. per terum, ubi multa, qui post alios num. 9. optimè tractat, an & quando deterioration cum melioramentis in ipsa re factis compensetur, apponendo regulam negativam, & ad illam nonnullas limitationes, quo loci exactè prosequitur videndum.

CAPUT X.

Ab excessiva fructuum, dñnum, expensarum, interesse, pertinentiarum, ac conexorum liquidatione, & taxatione facta per executorem; appellationi emissæ non deferendo, an vis fiat. Ubi exactè quomodo hoc casu simplex gravamen ab excessu cognoscatur.

SUMMARIUM.

Sententia generalis condemnatoria fertur in judiciis universalibus, in executione possea liquidandum que sub generica condemnatione comprehendantur. n. 1. Idem & in judicis generalibus, put a reddenda rationis administrationis, n. 2.

In executione sententia universalis, put a l. fin. C. de edit. D. Adr. tenuta majoratus, petitione hereditatis, &c. liquidantur res ad illam pertinentes, n. 3.

Sententia potest ferri incerta super accessoriis, put a fructibus, pertinentiis, &c. de cujus estimatione liquidatio in executione apparebit, n. 4.

Condemnatus vel obligatus per garrantigiam ad fructus dñnum, aut interesse, in executione facta liquidatione solvit, n. 5.

Executione facti promissi in estimatione aut interesse fit, n. 6.

Excessus circa liquidationem duplicititer consideratur, proprie, & abusive seu impropre, n. 7.

Excessus impropre accidit ubi nimis taxatos fructus condemnatis quis asserit, n. 8.

Excessus impropre est potius injustitia & simplex gravamen, quia executor tunc continetur sub limitibus sue commissionis, n. 9.

Ab excessu impropre put a ubi nimis fructus sunt taxati, non datur appellatio suspensiva, n. 10.

Liquidatio pertinentiarum precedente condemnatione universalis, dicitur declaratio interpretativa, non augens nec minuens condemnatum, n. 11. 13. & 17.

Suplicatio con las milli y quinientas si non admittitur a sententia transacta in rem judicatam, nec ab ejus liquidatione facta in ejus executione, n. 12.

Executione est sequela primi judicij & ejusdem nature, n. 14.

Fff Quid

Quid in sententia continetur implicite, per liquidationem in executione declaratur explicitè, n. 15.
 Executio est ejusdem naturæ cuius est prima causa, & ideo ab ista sicut non licet appellare, ita nec a declaratione, & ejus liquidatione, n. 16.
 Liquidatio quæ non mutat substantiam rei judicata, non inducit novum gravamen, n. 17.
 Liquidatio tunc non mutat substantiam condemnationis, quando continet declaracionem interpretativam, non augentem nec minuentem, seu variantem substantiam ejus, n. 18.
 Taxatio expensarum est declaratio interpretativa sententia a qua non appellatur regulariter, n. 19.
 Taxatio dicitur mori facti praecurrentis declaratio, n. 20.
 Taxatio & liquidatio praecedentis sententia dicitur executo & declaratio, n. 21.
 Exceptio rem plurimis usus esse liquidatam sententia executionem non suspendit, n. 22.
 Pro taxa in dubio presumuntur, n. 23.
 Exceptio iusta excessus ubi inducit contractum usurarium, si probetur intra decem dies admittitur in executione ob periculum, n. 24.
 Non satis est aliquid de novo fieri nisi denuo pars gravetur, & ideo non appellat, n. 25.
 Quod contingit ex causa de præterito, ad primam causam de præterito referendum est, n. 26.
 Mandatum limitatum est incerto non causat excessum sed gravamen, ut in exemplo apposito, n. 27.
 Aliquidatione fructuum, damnum, pertinentiarum &c. virtute rei indicata, aut instrumenti guarentigiat appellationi non est deferendum, n. 28.
 Aliquidatione executoris vigore executorialium non admittitur appellatio, sed iterum executori causa remittitur ut illam peragat, n. 29.
 Estimatio & rei verus valor, ubi evidenter sit probatum, & ab adversario nihil quod enervet verificetur, executor si aliter taxet, poterit appellare ex capite iniustitia notoria, n. 30.
 Executio vere & proprie in liquidatione comingit, quando executor modum condemnationis, sive etiam liquidationis essentialiter variaverit, aut mutaverit, n. 31. redduntur exempla, ibid.
 Liquidatio quæ sub generalitate verborum sententia nec virtualiter, nec visibiliter comprehenditur, recte convenit definitionis excessus, & ideo a tali excessiva liquidatione licet appellare, n. 32.
 Executor liquidans rem que extra condemnationem sit illius substantiam augens, noviter gravat & excedit, & a tali excessu licet appellare, n. 33.
 Appellatio à taxatione & liquidatione que non comprehenditur sub condemnatione generali causat attentatum & nullitatem executionis, n. 34.
 Ab excessiva fructuum, damnum, &c. liquidatione & taxatione facta per executorum admittitur appellatio suspensiva, n. 35.
 Quod declara ut in n. 36.
 Executor ad restitutionem probanda cum fructibus liquidandis datus, excedit si taxet etiam distributiones quotidiana, n. 37.
 Executor ad restitutionem beneficij cum fructibus liquidandis datus, excedit, si liquidet etiam emolumenta incerta, ut oblationes, & funeraria, &c. n. 38.
 Distributiones quotidiane venient appellazione fructuum beneficij, n. 39.
 Excedit executor in liquidatione condemnationem infruct perceptis extendat ad eos qui percipi potuerunt, n. 40.
 Fructus perceptorum, & qui percipi potuerunt, debet fieri condemnatione in revocatione attenatorum, n. 41.
 Fructum qui percipi potuerunt per attenantem omissa condemnatione tacite in sententia subintelligit, n. 42.
 Dummodo percepti fuerint a tertio causam ab attenante condemnato habente, ibid.

Excedet executor in liquidatione si lata sententia super fructibus à tempore litis contestationis, & liquidet à tempore occupationis, n. 43.
 Fructus virtualiter sub intellectu sub condemnationis verbis, executor non excedit liquidare & prestare, n. 44.
 Fructus ad quos condemnationis quis a die occupationis vel contestationis non excede executor, si liquidaverit etiam fructus decursus post sententiam usque ad realēm restitutionem rei, n. 45.
 Condemnatus ad restitutionem equarum seu vaccarum con partos y post partos an excedet executor, si huiusmodi post partus in infinitum usque ad tempus praesens voluerit liquidare, n. 46.
 Taxam legis iuste interius pecunia restituenda si executor excedat qui liquidatione excedere dicitur, n. 47.
 Sententia excedens taxam legis in annis redditibus est nulla ipso jure, n. 48.
 Sententia talis in dubio intelligitur, qualis de jure ferri debuit, quia jus resertur, n. 49.
 Sententia ita debet interpretari ne iniquitatem & iniuriam contineant, n. 50.
 Executor in liquidatione excedit si condemnatus simpliciter in expensis compellat & liquidet simul personales, n. 51.
 In liquidatione excedit executor, si sub liquidatione expensarum liquidet etiam damna, n. 52.
 Index reservans sibi taxare expensas, non potest taxare damna, n. 53.
 Et quid in contrahibis an appellatione expensarum veniant damna, n. 54.
 Damna tacere sub intellectu sub condemnationis verbis, executor non excedet liquidare in executione, n. 55.
 Excedit executor quando liquidationem addiderit condemnationis, quia novam addit condemnationem, & a tali excessiva liquidatione licet appellare, n. 56.
 Excessiva dicitur liquidatio si executor ordinem omisit liquidationis, admittens exceptions rejiciendas, & rejiciens admittendas, n. 57.
 Executor antequam perveniat ad executionem facti, debet permittere liquidationem, quæ pertinentia, fructus, seu damna comprehendantur sub generalitate condemnationis, n. 58.
 Executio sententia facta ante liquidationem pertinentiarum & similium est nulla ipso jure, n. 59.
 Et a tali excessiva liquidatione licita est suspensiva appellatio, n. 60.
 Proposito executoris causat excessum & nullitatem, n. 61.
 In liquidatione excedet executor, si ad illam faciendam non citet condemnatum, n. 62.
 Excedit modus inter exequendum, si pars non citetur in eo quo debet adesse, n. 63.
 Liquidationis in executione per quæ fiat probatio, & ea summi non servato ordine judicij ordinarii, ubi nec requiriuntur libellus, nec litis contestatio, n. 64.
 Liquidationis probatio super pertinentias, damnis, aut fructibus, &c. fit per interrogatorios advocati, n. 65.
 Sententia generalis sive petitionis hereditatis sive rei particularis cum pertinentiis, postquam fuerit in executione verificatum, quæ bona pertineant ad hereditatem seu pertinentias super omnibus fit executio, n. 66.
 Exceptions omnes spectantes liquidationi, in executione admittere tenetur executor, tam ex parte actoris quam rei n. 67.
 Ad liquidationem faciendam super pertinentias, &c. tam actorem quam reum executor tenetur admittere, n. 68.
 Ad liquidationes probandas executor tenetur terminum assignare ac stylo Rota, intra quem si non siant potest ad executionem procedere, n. 69.
 Excedit executor si exceptions admissibilis in liquidatione non admittat, vel admittat rejiciendas, ob quod licet appellare, n. 70.
 Exceptions relevantes, proportionabiles iudicio executivo

Pars IV.

tivo executor tenetur admittere, alias Rota admittit appellationem, n. 71.

Administrator seu caprarius ad restitutionem ovium seu vaccarum si opponat executioni, natura iter illas perisse admittendas est, & que sufficiat probatio, n. 72.

Ei quid in caprario qui pro custodia mercedem recipit, n. 73.

Condemnatus ad fructus rei restitutionem, an possit in executionis artic. opponere se illos non perceperit, n. 74.

Condemnatus in fructibus rei etiam attentans probat se non perceperit fructus, evitare executionem sententia, n. 75.

Exequendum non est mandatum contra condemnatum in fructibus, si nominat alium qui eos perceperit, n. 76.

Clausula (parito brevi) non solum importat dimissionem possessionis, sed & restitutionem fructuum, n. 77.

Contra evincentem rem cum fructibus opponi potest exceptio fructuum quos aliquo tempore evincens percepit, ant rem possedit, n. 78.

L. Julianus 17. §. quod si dolo, ff. de rei vindicat, interpretatur, ibid.

Exceptio, quod petis intus habes, opponitur post rem judicatam contra victorem, n. 79.

Condemnatus ad fructus beneficii potest executioni opponere se illos convertire in utilitatem beneficii, n. 80.

Fructus in sententia intelliguntur deductis expensis & oneribus illorum occasione factis, n. 81.

Dispositio qualibet loquendo de fructibus restituendis intelligitur deductis expensis, n. 82.

Quod etiam procedit in possefere male fidei, n. 83.

Fructus ad quos quis est condemnatus, an possit compitare & compensare cum melioramentis, & expensis in executione, n. 84.

Expenses coram se factas an executor excedat taxandi, vel ad mandantem debeat remittere, n. 85.

Exceptio paupertatis an & quando excusat a solutione fructuum, n. 86.

Executor ad rei restitutionem virtute rei judicata simpliciter datus, an excedat, si etiam exequatur in pertinentiis & connexis ipsi rei, n. 87.

Pertinentiarum nomine & appellatione que veniant tam in sententiis, legibus, testamentis, privilegiis, aliisque dispositionibus, n. 88. remissive.

Pertinentia sunt appendices rei principalis, n. 89.

Pertinentia videntur rei principali deseruire tanquam quid accessoriū, n. 90.

Pertinentia illa dicuntur que aut lege statuta, homine, aut consuetudine, ad usum alicuius rei sint destinate, cui ut accessoria accidunt, n. 91.

Dispositio quantumcumque stricti loquens de re principali, extenditur ad connexa & appendices, n. 92.

Fidejussio tutela extenditur ad gesta extra tutulam, illi tam connexa, n. 94.

Mandatum ad alium extrajudicalem extenditur ad judicium occasione illius actus, n. 95.

Quæ non possunt nisi connexe produci, non possunt nisi connexe tolli, n. 96.

Dispensatio est odiosa & restraininga, n. 97.

Dispensatio appenditur ad connexa non expressa, n. 98.

Fidejussio licet sit stricti juris, extenditur ad accessoria, & ad omnia quæ adherent & accidunt rei principali, n. 99.

Excedere fines mandati non dicitur procurator opponens manum ad connexa mandato, n. 100.

Transactio licet sit stricti juris facta super una re, extensio ut ad aliam ratione connexatis, n. 101.

Venditio alicuius rei extenditur ad rem accessoriā coherentem aut pertinentem, n. 102.

Vendita equa, vacca, ancilla, seu asina, quando censeatur venditus pullus, vitulus, agnus, &c. etiam si non exprimatur, n. 103.

Equo seu mula vendita an veniat sella, frenum, & alia ornamenta, quib. tempore contractus fuit offensa, n. 104.

Salgado de Protect. Reg.

Cap. X.

Ona res quando alteri accedit & coharet, non debet ab ea separari, quia unica judicatur, n. 105.

Re prohibita è regno extrahi si publicatur, publicatur e' iam currus, saccus, navis &c. quibus exportatur, n. 106.

Sententia lata super re aut bonis quib. adheret jus patronatus, & est annexum, illud etiam comprehendit, n. 107.

Sententia confisicationis bonorum comprehendit jus patronatus, quod illis est annexum, n. 108.

Annexum jus patronatus quos pariat effectus, n. 109. remissive.

Sententia nedum parit exemptionem rei judicata in rebus prosecuti, sed etiam in pertinentiis & appendicibus prosecutorum, n. 110.

Sententia lata super re petita, intelligitur etiam lata super accessoriis & dependentibus ab ea, licet specialiter non exprimantur, n. 111.

Sententia declarans vicum esse subiectum civitati, extenditur ad contributionem onerum civitatis, tanquam accessoriam subiectam, n. 112.

Sententia lata super re principali, extenditur ad conexa pertinentia & adherentia, n. 113.

Judex si ponit manus ad connexa mandata, non dicitur excedere ejus fines, n. 114.

Sententia licet sit stricti juris, extenditur ad augmentum, num. 115.

Sententia extenditur ad connexa, n. 116.

Sententia super dominio castri, censetur lata super jurisdictione, coharente castro, n. 117.

Et idem dicendum de re incorporata, quia incorporatio omnia comprehendit, n. 118.

Bona augmentata qua & qualia dicantur, & qua transcent & incorporantur cum majoratu, & quo jure censentur, & de aliis pluribus, remissive, n. 119.

Sententia in iudicio universalibus facit rem judicata in omnibus pertinentiis liquidandis in executione, n. 120.

Clausula (parito judicato) operat, tam super re principali quam super pertinentiis in sententia non expressis, sed tacite sub intellectu a jure, n. 121.

Condemnati cives alienjus civitatis, censentur etiam condemnati habitatores castri civitatis subjecti, quia cives civitatis etiam sunt, n. 122.

Civitatis appellatione veniente castro & villa, n. 123.

Sententia super restituenda comprehendit pertinentias, appendices, augmentum, connexa, & coharentia ipsi rei, n. 124.

Dummodo etiam in genere ipsa pertinentia fuerint in iudicio petita, licet sententia super pertinentiis non petitis fieri possit, n. 125.

(Cum pertinentiis) verbum est universale sui natura comprehendens honores, onera, servitutes, & omnia necessaria ad rem ipsam principalem, n. 126.

(Pertinere) verbum latissime patet, n. 127.

Promissio rei cum pertinentiis, est incerta, & nihil proficit, nisi limitate quid aut quantum comprehendat probatur, n. 128.

Res iure communi non habet accessiones limitatas pertinentias, nec appendices, nisi ab homine aut consuetudine ei attribuantur, n. 129.

De pertinentiis esse id de qua contingit dubitari dicenti incumbit onus probandi, n. 130.

Sententia lata generali super re & pertinentiis fit executione tam super re principali, quam super pertinentiis liquidandis & verificandis, n. 131.

Probationes & testes seu instrumenta producta in causa principali si probant liquidationem, bene prosum in executione certa executoria si ibi reproducantur, n. 132.

Liquidatio in executione facienda est per antiqua acta & testes, ne detur periculum subornationis, n. 133.

Exetur oris si comissa liquidatio sententia, cautus si vitor, ut in executoria inseri faciat dicta restum qui melius circa valorem & estimationem rerum fructuum, aut damni depositur, ne subornationi locus sit, n. 134.